

کاربردهای درمانی گیاهان دارویی

کاربردهای درمانی گیاهان دارویی

تألیف

دکتر فرحناز خلیقی سیگارودی

(دکترای حرفه‌ای داروسازی، دکترای تخصصی فارماکوگنوزی)

دکتر صغیری جاروندی

(دکترای حرفه‌ای پزشکی، MPH، دکترای تخصصی تغذیه)

میترا تقیزاده

(کارشناس گیاهشناسی)

پژوهشکده
باهان دارویی

سرشناسه: خلیقی، سیگارودی، فرحناز
عنوان و نام پدیدآور: کاربردهای درمانی گیاهان دارویی /
مؤلفان فرحناز خلیقی سیگارودی، صغیر جاروندی،
مترا نجفی زاده.

مشخصات نشر: تهران: کتاب ارجمند، ۱۳۸۹
مشخصات ظاهری: ۳۱۲ ص. وزیری، مصور، جدول
شاکر: ۶۷۴ ۶۷۴ ۸۲

سابق: ۷۷۰-۷۶۵-۷۶۱-۷۶۰
موضوع: گیاهان دارویی
موضوع: گیاه درمانی
شیوه افزوده: چاروندی، صغیر

شناسه افزوده: تقی زاده، میرزا
رده بندي کنگره: ۱۳۸۹/۲۶۴/۸۴/خ
رده بندي ديوسي: ۳۲/۱۵/۶۱
شماره کتابشناسی، مل: ۰۸۰۷۷۲۱۷

کاربردهای درمانی گیاهان دارویی
تأثیف: دکتر فرحناز خلیقی سیگارود؛
دکتر صغیر جاروندی، میترا تقیزاده
فرستاد: ۸۷۱

صفحه‌آرا: آیدا روستا، طراح جلد: فاطمه پاشاخانلو

چاپ: سامان، صحافی؛ روشنک

سخنوار، شهريور ۱۳۹۲، ۱۶۵۰ نسخه

شانک: ۵-۰۲-۸۹۶۰-۰۰-۷۱۸۷-۸۷۹

www.arjmandpub.com

این اثر، مشمول قانون حمایت از مؤلفان و مصنفان هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ است، هر کس تمام یا قسمی از این اثر را بدون اجازه مؤلف، ناشر، نشر یا پخش یا عرض کند مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت.

مرکز پخش: انتشارات ارجمند

دفتر مرکزی: تهران بلوار کشاورز، بین خاکارگ و ۱۶ آذر، پلاک ۲۹۲، تلفن: ۰۲۱-۸۸۹۷۷۰۰۰۸

شعبه اصفهان: خیابان چهار باغ بالا، پاساژ هزار جیب، تلفن: ۰۳۱۱-۶۲۸۱۵۷۴

شعبه مشهد: ابتدای احمدآباد، بساز امیر، انتشارات محمد دانش، تلفن: ۰۵۱۱-۸۴۴۱۰۱۶

شمعه بابا : خ گنج اف و ز، بساژ گنج اف و ز، تلفن: ۰۱۱-۲۲۲۷۷۶۴

شمعه رشت: خ نامحو، روپوی و ز شگاه عضدی، تلف: ۰۱۳۱-۳۲۳۲۸۷۶

۰۹۱۱۸۰۲۰۰۹۰ - باست تلفن: (وی وی) استان امام، سعادتی: سما

شعبه ک مانشاه: خ مدرس، شت یاساز سعید، کتابفروشی دانشمند، تلفن: ۰۸۳۱-۷۲۸۲۰۴۴

پایه اساسی سامانه شماره ۰۹۱۹۰۹۱۹۰۹۱ دادگستری تازه ها، نش ماقا، بگد بد:

السؤال السادس

رسالہ اوساں عدد ۲

اوسال ایمیل:

مقدمه

هزاران سال است که ساکنین مناطق مختلف جهان، از گیاهان برای درمان بیماری‌ها و حفظ سلامتی استفاده می‌نمایند. بسیاری از داروهایی که امروزه تجویز می‌شوند از گیاهان مشتق شده‌اند. یک‌چهارم از داروهای مرسوم، که حدود ۱۲۰ داروی جدید نسخه شده را شامل می‌شوند، حاوی حداقل یک ترکیب فعلی مشتق شده از گیاهان می‌باشند. داروهایی نظری آسپیرین، آتروپین، کدئین، مرفین، کلشی‌سین، دیگوکسین و افرین همگی منشاء گیاهی دارند.

به گزارش سازمان جهانی بهداشت، ۸۰ درصد جمعیت دنیا از درمان‌های گیاهی استفاده می‌نمایند. امروزه تعداد زیادی از بیماران به طور همزمان از چند دارو، گیاه و مکمل غذایی استفاده می‌نمایند. به موازات اثرات مفید حاصل از ترکیبات مختلف موجود در گیاهان، امکان برخورد عوارض و تداخل ناشی از مصرف توأم فرآوردهای مختلف گیاهی و شیمیایی نیز وجود دارد، که واضح است پیش‌بینی تمامی این تداخلات بسیار مشکل بوده و از طرف دیگر تصور عدم ایجاد تداخل نیز بی‌اساس می‌باشد.

در بخش ابتدایی کتاب حاضر، تکنگارهای مربوط به ۶۰ گیاه دارویی مشتمل بر نام لاتین (علمی) گیاه، خانواده، نام انگلیسی و فارسی، ریخت شناسی گیاه، محل رویش، قسمت مورد استفاده، زمان برداشت قسمت مورد استفاده، نام تجاری دارو ساخته شده، ترکیبات، موارد مصرف، موارد مصرف موردتایید سازمان بهداشت جهانی و کمیسیون E بر اساس داده‌های بالینی، سایر موارد مصرف (در طب سنتی)، موارد منع مصرف، احتیاطات [عمومی، اثرات جانبی، مصرف در بارداری و شیردهی، مصرف در کودکان، تداخلات دارویی] و میزان مصرف به صورت مشروح بیان گردیده است.

در بخش انتهایی کتاب جهت سهولت کاربری برای عموم خوانندگان فهرستهای الفبایی براساس نام‌های لاتین گیاهان و نام‌های فارسی گیاهان گنجانده شده است. در نهایت تصاویر رنگی گیاهان برای آشنایی بیشتر با شکل ظاهری گیاه آورده شده است.

در پایان مؤلفان این کتاب برخود واجب می‌دانند تا از اساتید ارجمند جناب آفای دکتر فراز مجتب و سرکار خانم دکتر نرگس یاسا به جهت راهنمایی‌های علمی و ارزنده‌شان تشکر نمایند.

از سرکار خانم لیلا قوی‌پنجه که در تایپ و صفحه آرایی کتاب همکاری نمودند نیز قدردانی می‌شود.

دکتر فرحناز خلیقی سیگارودی

دکتر صغیری جاروندی

میترا نقی‌زاده

فهرست مطالب

٥	مقدمة
٩	<i>Achillea millefolium</i> L.
١٤	<i>Aesculus hippocastanum</i> L.
١٩	<i>Allium cepa</i> L.
٢٣	<i>Allium sativum</i> L.
٢٩	<i>Aloe vera</i> L.
٣٥	<i>Althaea officinalis</i> L.
٤٠	<i>Anethum graveolens</i> L.
٤٥	<i>Avena sativa</i> L.
٤٩	<i>Borago officinalis</i> L.
٥٣	<i>Boswellia</i> spp.
٥٧	<i>Calendula officinalis</i> L.
٦٢	<i>Camellia sinensis</i> (L.) Ktze.
٦٨	<i>Carum carvi</i> L.
٧٢	<i>Centella asiatica</i> (L.) Urban.
٧٧	<i>Cichorium intybus</i> L.
٨١	<i>Cinnamomum zeylanicum</i> Nees
٨٥	<i>Citrus aurantium</i> L.
٨٩	<i>Crataegus microphylla</i> C. Koch.
٨٩	<i>Crataegus oxycantha</i> L.
٩٤	<i>Crocus sativus</i> L.
٩٨	<i>Cucurbita pepo</i> L.
١٠٢	<i>Cuminum cyminum</i> L.
١٠٥	<i>Curcuma longa</i> L.
١١٠	<i>Echinacea</i> spp.
١١٥	<i>Ephedra</i> spp.

۱۲۱	<i>Eucalyptus globulus</i> Labill.
۱۲۶	<i>Foeniculum vulgare</i> Miller.
۱۳۱	<i>Ginkgo biloba</i> L.
۱۳۶	<i>Glycyrrhiza glabra</i> L.
۱۴۱	<i>Humulus lupulus</i> L.
۱۴۶	<i>Hypericum perforatum</i> L.
۱۵۲	<i>Laurus nobilis</i> L.
۱۵۵	<i>Lavandula angustifolia</i> Mill.
۱۶۰	<i>Linum usitatissimum</i> L.
۱۶۵	<i>Matricaria chamomilla</i> L.
۱۷۱	<i>Melissa officinalis</i> L.
۱۷۶	<i>Mentha piperita</i> L.
۱۸۱	<i>Myrtus communis</i> L.
۱۸۵	<i>Oenothera biennis</i> L.
۱۸۹	<i>Olea europaea</i> L.
۱۹۲	<i>Passiflora incarnata</i> L.
۱۹۷	<i>Pimpinella anisum</i> L.
۲۰۲	<i>Plantago lanceolata</i> L.
۲۰۲	<i>Plantago major</i> L.
۲۰۷	<i>Plantago ovata</i> Forssk.
۲۰۷	<i>Plantago psyllium</i> L.
۲۰۷	<i>Plantago indica</i> L.
۲۱۳	<i>Rhamnus frangula</i> L.
۲۱۸	<i>Ricinus communis</i> L.
۲۲۲	<i>Rosa canina</i> L.
۲۲۲	<i>Rosa damascena</i> Mill.
۲۲۸	<i>Rosmarinus officinalis</i> L.
۲۳۳	<i>Salix alba</i> L.
۲۳۸	<i>Salvia officinalis</i> L.
۲۴۳	<i>Serenoa repens</i> (Bartr.) Small.
۲۴۷	<i>Silybum marianum</i> Gaertn.

۲۵۲	<i>Tanacetum parthenium</i> Sch.Bip.
۲۵۷	<i>Taraxacum officinale</i> (L.) Weber
۲۶۲	<i>Thymus vulgaris</i> L.
۲۶۷	<i>Trigonella foenum-graecum</i> L.
۲۷۳	<i>Urtica dioica</i> L.
۲۷۸	<i>Vaccinium myrtillus</i> L.
۲۸۳	<i>Valeriana officinalis</i> L.
۲۸۸	<i>Vitex agnus-castus</i> L.
۲۹۲	<i>Zingiber officinale</i> Rosc.
۲۹۷	فهرست نامهای لاتین گیاهان
۳۰۰	فهرست نامهای فارسی گیاهان
۳۰۵	تصاویر رنگی گیاهان

Achillea millefolium L.

خانواده: (۱) Compositae

نام انگلیسی: (۱) Milfoil, Yarrow

نام فارسی: بومادران (۱)

ریخت شناسی گیاه

گیاهی پایا، ایستاده، به ارتفاع ۳۰-۵۰ سانتی متر است. ساقه ایستاده، ساده و یا در بخش فوقانی منشعب، برگ‌ها پوشیده از کرک‌های رویهم خوابیده، با پیرامون پهن دراز- سرنیزه‌ای یا خطی، دو بار منقسم تهشانه‌ای، با قطعات متعدد خطی نوکدار و واقع در جهات مختلف (نه در یک سطح)، دارای «راشی» کامل و در پایین و میانه یکجور است. گل سفید یا سفید متمایل به زرد، یا سفید متمایل به ارغوانی، مجتمع در کپه‌های کوچک بصورت تودهای دبهیم و متراکم، گلچه‌های زبانه‌ای بسیار کوتاه‌تر از نیمه طول گریبان، گریبان تخم مرغی، کرکدار، دارای برآکته‌هایی با حاشیه کم‌رنگ، قهوه‌ای یا تقریباً سیاه می‌باشد. موسم گل‌دهی اردیبهشت تا خردادماه می‌باشد (۲).

محل رویش

این گیاه در ارتفاعات البرز؛ دماوند، پلور، گچسر، پل زنگوله در کندوان، آذربایجان، ارومیه، تبریز و در غرب منطقه راسوند رویش دارد (۲). موطن اصلی این گیاه در نیمه شمالی کره زمین مخصوصاً در نواحی کوهستانی نقاط مختلف اروپا می‌باشد (۳).

قسمت مورد استفاده

برگ‌ها و گل‌های خشک شده (۴)

زمان برداشت قسمت مورد استفاده

در صورتی که گیاه به طور غیرمستقیم کشت و در فصل پاییز به زمین اصلی منتقل شده باشد، یک سال پس از کاشت (از سال دوم) به گل می‌نشیند و می‌توان محصول را برداشت کرد. چنانچه گیاه بطور مستقیم کشت شده باشد، محصول از سال سوم قابل برداشت خواهد بود. چون گیاه در مرحله گل‌دهی از بیشترین مقدار ماده مؤثره برخوردار است، این مرحله زمان مناسبی برای برداشت گل‌ها و پیکر رویشی (ساقه و شاخه‌های جوان) گیاه است. هنگام جمع‌آوری گلها باید آنها را به همراه دمگل به طول ۴-۳ سانتی‌متر برداشت کرد (۵). سرشاخه‌های گل‌دار را در فاصله خرداد تا مردادماه و برگ‌ها را از فروردین تا تیرماه جمع‌آوری می‌نمایند (۳).

نام تجاری دارو ساخته شده

ایران: قطره (دهانشویه) پرسیکا؛ پودر شیرینوشن (۶)
جمهوری چک: Gallentee، مکزیک: Blancaler (۷)

ترکیبات

Essential oil: Monoterpenes; Sesquiterpenes (Chamazulene); Alkaloids; Flavonoids (Apigenin); Sesquiterpene lactones; Tannins; Coumarins (۴)

موارد مصرف

- درمان بیماری‌های همراه با تب و سرماخوردگی (۸)
- به صورت موضعی در درمان زخم‌هایی که دیر التیام می‌یابند، التهابات پوستی (۸)، اگرما (۹)، شوره سر و برای مرطوب کردن پوست (۱۰)، همچنین به عنوان قابض (۱۱) و بندآورنده خون در بریدگی، خراشیدگی، هموروئید و برش‌های زایمانی (۴)
- به عنوان ضدالتهاب و ضداسپاسم در دستگاه گوارش و در درمان سنترم روده تحریک‌پذیر، ادرار زخم‌های گوارشی همراه با خونریزی، کولیک روده‌ای، اسهال، خونریزی شدید قاعدگی، ادرار خونی، خون دماغ، استفراغ خونی (۴) و اسهال خونی (۱۱)
- مقوی گوارشی، مفید در درمان سوء‌اضممه عصبی، نفخ و نقص در هضم چربی‌ها (۴)
- در افزایش فشارخون، افزایش لخته‌پذیری خون همراه با افزایش فشارخون مانند ترمبوز عروق مغزی و کرونر (۱۱)، و بهبود جریان خون وریدهای واریسی (۱۲)
- ضدمیکروب، ضدقارچ (اسانس گیاه)، ضدغفونی کننده مجاری اداری (۱۰) و مدر (۱۳)

موارد مصرف مورد تایید کمیسیون E بر اساس داده‌های بالینی

- مصرف خوراکی گل‌های گیاه در درمان بی‌اشتهاای و سوء‌هاضمه مثل ناراحتی‌های انقباضی خفیف دستگاه گوارش (۸)
- به صورت موضعی به عنوان حمام در مشکلات همراه با درد و کرامپ با منشاء روان‌تنی مربوط به قسمت‌های تحتانی لگن زنان (۸)

سایر مواد مصرف (در طب سنتی)

- به عنوان معرق، داروی ضدزخم، گشادکننده عروق محیطی، کاهنده درد دندان (با جویدن برگ‌ها، گل‌ها و ریشه‌های تازه) (۴)
- کمک در تنظیم سیکل قاعدگی (خونریزی شدید یا فقدان قاعدگی) (۴)، سقط‌آور، قاعده‌آور، ضدبارداری و به عنوان محرک انقباضات رحمی (۱۳)

موارد منع مصرف

- حساسیت به گیاه و سایر گیاهان خانواده کاسنی (۸)

احتیاطات

عمومی

- از مصرف این گیاه در ناحیه اطراف و داخل چشم خودداری شود (۱۰).
- مصرف همزمان گیاه با آرامبخش‌ها می‌تواند منجر به افزایش اثر آرامبخشی و خواب آلودگی گردد (۱۱).
- مصرف گیاه در مردان بدلیل اثرات مهاری بالقوه بر اسپرماتوژنر (بر اساس مطالعات حیوانی) بهتر است با احتیاط صورت گیرد (۹).

اثرات جانبی

- شایعترین اثر جانبی گزارش شده از گیاه درماتیت تماسی است (۱۲).
- سایر موارد شامل: آرامبخشی، سمیت عصبی، سردگد، منگی، تهوع، کرامپ معده و روده، دیورز، اختلال عملکرد کلیوی، هیپوگلیسمی، تحریک رحم (با دوزهای بالا)، حساسیت به نور (۹)

مصرف در بارداری و شیردهی

- بدلیل اثرات قاعده‌آوری مصرف گیاه در دوران بارداری، ممنوع است (۴).
- در دوران شیردهی بهتر است از مصرف گیاه اجتناب شود (۱۱).

صرف در کودکان

- اثرات جانبی ناشی از مصرف گیاه در کودکان مشاهده نشده است (۴).
- در کودکان زیر ۲ سال مصرف نشود (۱۰).

تداخلات دارویی

- مهارکننده‌های ترشح اسید (آنتی‌اسیدها، آنتاگونیست‌های گیرنده H_2 ، مهارکننده پمپ پروتون، سوکرالفیت): افزایش ترشح اسید معده توسط گیاه باعث کاهش کارآیی دارو می‌گردد (۱۱).
- خدالعقادها: امکان کاهش کارآیی دارو (۱۱) و کاهش INR. گیاه ممکن است در محیط بدن دارای اثرات انعقادآور باشد (۱۴).
- خدالیابت‌ها: امکان تقویت اثر کاهش قندخون (۱۱)
- خدالپرساری‌خون‌ها: امکان افزایش اثر کاهش فشارخون (۹)
- باریتورات‌ها، بنزودیازپین‌ها: امکان افزایش اثر آرامبخشی (۱۱)
- دی‌سوლفیرام، مترونیکازول: امکان ایجاد واکنش‌های شبیه دی‌سوლفیرام در صورت مصرف فرآورده‌های حاوی الكل گیاه (۱۱)
- آرامبخش - خواب‌آورها: امکان افزایش اثر آرامبخشی (۱۱)

میزان مصرف

الف - خوراکی

- دمکرده: ۱-۲ گرم در ۱۵۰ میلی‌لیتر آب جوشیده برای ۱۵-۱۰ دقیقه، ۳ بار در روز بین وعده‌های غذایی (۸)
- شیره فشرده گیاه تازه: ۵ میلی‌لیتر (۱ قاشق مرباخوری)، ۳ بار در روز بین وعده‌های غذایی (۸)
- عصاره مایع (۱:۱ گرم در میلی‌لیتر): ۱-۲ میلی‌لیتر، ۳ بار در روز بین وعده‌های غذایی (۸)
- تنتور (۱:۵ گرم در میلی‌لیتر): ۵ میلی‌لیتر، ۳ بار در روز بین وعده‌های غذایی (۸)

ب - موضعی

- حمام: ۱۰۰ گرم گیاه در ۲۰ لیتر آب گرم یا داغ، تنها کافی است رانها را تا بالای زانوها بپوشاند. قسمت‌های بالای تنہ با حوله پوشانده می‌شود و بعد از ۱۰-۲۰ دقیقه شستشو داده می‌شود (۸).

منابع

۱. مظفریان ولی الله، فرهنگ نامهای گیاهان ایران، چاپ چهارم، فرهنگ معاصر، تهران، ۱۳۸۵، صفحه ۱۱.
۲. قهرمان احمد، فلور رنگی ایران، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران، ۱۳۶۵، جلد هشتم، صفحه ۸۸۶.
۳. صمصم شریعت هادی، پرورش و تکثیر گیاهان دارویی، چاپ اول، انتشارات مانی، اصفهان، ۱۳۷۴، صفحه ۱۸۴.
4. Kuhn M.A., et al. *Herbal Therapy & Supplements:a Scientific & Traditional Approach*. Lippincott. Philadelphia. 2000. pp: 347-50.
۵. امیدیگی رضا، تولید و فرآوری گیاهان دارویی، انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد، ۱۳۷۹، جلد دوم، صفحات ۳۱۳-۳۱۸.
۶. حشمتی پونه، اسدی نوقانی احمد علی، فرهنگ جامع داروهای ژنریک و گیاهی ایران، چاپ سوم، اندیشه رفیع، ۱۳۸۶، صفحات ۹۰۹-۹۲۰.
7. Sweetman S.C., et al. *Martindale: The Complete Drug Reference*. Pharmaceutical Press. London. Electronic version. 2007.
8. Blumenthal M., et al. *Herbal Medicine: Expanded Commission E Monographs*. 1st ed. American Botanical Council. Austin, 2000. pp: 419-23.
9. Fetrow C.W., et al. *Professional's Handbook of Complementary & Alternative Medicines*. 2nd ed. Springhouse Corporation. Springhouse. 2001. pp: 820-2.
۱۰. کمیته تدوین فارماکوپه گیاهی ایران، فارماکوپه گیاهی ایران، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت غذا و دارو، تهران، ۱۳۸۱، جلد اول، صفحات ۱۶۱-۱۶۸.
11. Kelly W.J., et al. *Nursing Herbal Medicine Handbook*. Springhouse Corporation. Springhouse. 2001. pp: 461-3.
12. Holmes H.N., et al. *Professional Guide to Complementary & Alternative Therapies*. Springhouse. Pennsylvania. 2001. pp: 263-4.
13. Boswell-Ruys C.L., et al. Preliminary screening study of reproductive outcomes after exposure to yarrow in the pregnant rat. *Birth Defects Res Part B Dev Reprod Toxicol* 2003; 68(5): 416-20.
۱۴. خلیقی سیگارودی فرحناز، تقیزاده میترا، جاروندی صغیری، راهنمای تداخلات گیاهان دارویی با داروهای شیمیایی، چاپ اول، جهاددانشگاهی واحد شهید بهشتی، تهران، ۱۳۸۴، صفحه ۱۶.

Aesculus hippocastanum L.

خانواده: (۱) Hippocastanaceae

نام انگلیسی: (۱) Common horse chestnut

(۱) Bongay .Horse chestnut

نام فارسی: شاهبلوط هندی (۱)

ریختشناسی گیاه

درختانی بلند، دارای چتر و تاجی از شاخ و برگ انبوه هستند. برگ‌ها بزرگ، متقابل، دارای دمبرگ دراز و پهنکی پنجهای و مرکب از ۵ تا ۹ برگچه‌اند. برگچه‌ها تخم‌مرغی، کنج‌دار با نوک تیز و دندانه‌هایی نامساوی در حاشیه و فاقد گوشوارک هستند. سطح برگ‌ها سینه، در آغاز کرکدار و در پایان رشد فاقد کرک می‌شوند. گل‌های آنها، که نامنظم، سفید با لکه‌های سرخ و زرد و نسبتاً درشت‌اند، در انتهای شاخه و در گل‌آذین‌های بزرگ خوش‌گرزن و به اصطلاح تیرس‌های بزرگ ایستاده و هرمی‌شکل مجتمع می‌شوند. کاسه به شکل زنگوله با پنج دندانه نامساوی، کم‌دوم و زودافت و جام شامل ۴ یا ۵ گلبرگ نامساوی، چین‌خورده، کرک‌پوش و قطعه خلفی بزرگتر و پررنگتر از دیگر گلبرگ‌های است. نافه دارای ۲ یا ۳ پرچم با چرخه درونی از بین رفته به صورت ۷ میله است که در ابتدا حالت کمانی دارند و سپس به حالت افقی از جام خارج می‌شوند. این میله‌های ناپرچمی از لحاظ طول و اندازه نابرابرند و بطور متقابل با یک دیسک جانبی روی نهنج قرار می‌گیرند. تخمدان آزاد، سه خانه در هر خانه محتوی دو تخمک واژگون است و در راس به خامه‌ای منفرد و کالله‌ای نوک‌تیز ختم می‌شود. کپسول بسیار بزرگ، کروی، چرمی، پوشیده از خار، سبزفام، میان برچه‌گشا با سه کفه و در هر خانه بر اثر عدم رشد یکی از تخمک‌ها فقط حاوی یک دانه و بندرت دو دانه است. دانه‌ها بزرگ و حجمی، دارای سطح صیقلی و شفاف، غالباً زرد یا قهوه‌ای رنگ‌اند و ناف بسیار وسیع مدور دارند. آلبومن دانه نامشخص و حجم اصلی فضای درونی دانه را جنین حجمی با لپه‌های ضخیم و سرشار از مواد نشاسته‌ای اشغال می‌کند (۲).

محل رویش

خاستگاه این گونه را حد بین شبه جزیره بالکان و شمال هندوستان ذکر نموده‌اند. این درخت امروزه در سراسر اروپا همراه با گونه‌های دیگر این جنس به عنوان زیستی و سایه گستر در حاشیه خیابان‌ها (به نام بلوط یا شاپلوط) کاشته می‌شود، در ایران نیز از چندی پیش در برخی از پارک‌ها و باغ‌ها کاشته شده است و احتمالاً باید آن را از اروپا به ایران آورده باشند. در برخی تالیفات، خاستگاه و اصل این درخت را ایران ذکر کرده‌اند که در این صورت باید از طریق پژوهش‌های مربوط به دیرین گیاه‌شناسی، گردش‌شناسی و دیرین‌شناسی صحت این امر را در آینده معلوم داشت. به هر حال هم‌اکنون در تهران پایه‌های بی‌شماری از این درخت وجود دارند که ارتفاع برخی از آن‌ها بیش از ۲۰ متر است (۲).

قسمت مورد استفاده

دانه‌ها (۳)، پوست شاخه‌های جوان (۴)

زمان برداشت قسمت مورد استفاده

پوست تنہ گیاه در فصل پائیز جمع‌آوری و برداشت می‌شود (۵).

نام تجاری دارو ساخته شده از گیاه

آلمان: Venostasin Aescusan Forte

سوئیس: Venavit N Phlebostasin AesculaMed Aesculaforce

ترکیبات

Triterpene glycosides (Aescin); Flavonoids (Quercetin, Kaempferol, Astragalin, Isoquercetin, Rutin); Coumarins (Aesculetin, Fraxin, Scopolin); Allantion; Amino acids; Choline; Citric acid; Phytosterol (۶); Condensed tannins; Fatty acids (۷); Essential oil; Starch (۷)

موارد مصرف

- درمان وریدهای واریسی، ادم اعضاً تحتانی، هموروئید (۸)
- درمان بیماری کرونری قلب (۹)، ترموبلیت سطحی، ورم ناشی از اختلال عروق لنفاوی، تجمع خون در یک محل، صدمات حین ورزش و سایر ضربات (۱۰) و نیز کاهش خارش و ادم ساق پا (۳)

- درمان بزرگ شدن پروستات، زخم‌های پوستی، سرفه، اسهال و نیز به عنوان مسکن، ضدانعقاد، ضدتب، قابض، خلط‌آور و مقوی (۱۱)

موارد مصرف مورد تایید سازمان بهداشت جهانی و کمیسیون E براساس داده‌های بالینی

- دانه گیاه به صورت خوراکی در درمان اختلالات پاتولوژیک عروق ساق پا (narسایی وریدی مزمم) برای مثال درد و حس سنگینی ساق پا، کرامپ‌های عضلات پشت ساق پا، گزگرکردن و تورم ساق پا (۹،۸)
- موضعی برای درمان عالمی نارسایی مزمم وریدی، رگ به رگ شدن و کبودی (۹)

سایر موارد مصرف (در طب سنتی)

- دانه در اختلالات آرتربیتی و روماتیسمی، نورالژی، مشکلات مقعد و سایر اختلالات مرتبط با احتقان التهابی (۱۰)
- درمان اسهال خونی باسیلی و تب، بندآورنده خون در قاعده‌گی های شدید یا خونریزی‌های رحمی دیگر، به عنوان تونیک (۸)
- لوسيون‌ها و کرم‌های گیاه برای سرعت بخشیدن به بهبود صدمات حین ورزش (۳)

موارد منع مصرف

- از مصرف موضعی گیاه بر روی پوست زخمی و آسیب دیده باید اجتناب شود (۳).
- مصرف گیاه در افرادی که به گیاهان خانواده شاهبلوط هندی حساسیت دارند، ممنوع می‌باشد (۹).

احتیاطات

عمومی

- در مصرف گیاه در بیماران مبتلا به افزایش حساسیت نسبت به هر یک از اعضای خانواده این گیاه و مبتلایان به اختلالات خونریزی احتیاط شود (۴).
- تجویز تزریقی گیاه در موارد نادر با واکنش‌های شدید کلیوی، کبدی و آنافیلاکسی همراه می‌باشد (۱۰).
- مبتلایان به اختلالات عفونی و التهابی دستگاه گوارش بهتر است از مصرف گیاه، بهدلیل پتانسیل تحریک دستگاه گوارش اجتناب نمایند (۱۱).
- بیماران دیابتی بهتر است از مصرف آن پرهیز نمایند (۱۱).

اثرات جانبی

- تحریک دستگاه گوارش (بخصوص در فرآورده‌های کوتاه‌رهش) (۱۱)
- نفروپاتی سمی؛ سمیت کبدی؛ خارش، سرطان پوستی (پاک‌کننده‌های پوستی) (۱۱)
- آنافیلاکسی؛ کرامپ‌های ساق پا (۱۱)
- شوک؛ تهوع (در مصرف خوراکی) (۴)
- خونریزی و کبودی شدید (ناشی از فعالیت ضدانعقادی آسکولین)؛ اسپاسم عضلانی؛ واکنش‌های افزایش حساسیت؛ خارش؛ کهیر (۴)؛ سردرد؛ منگی (۱۰)

صرف در بارداری و شیردهی

- مصرف گیاه در دوران بارداری و شیردهی بدلیل اثرات ناشناخته آن ممنوع می‌باشد (۴).

صرف در کودکان

- از مصرف گیاه در کودکان اجتناب شود (۳).

تداخلات دارویی

- داروهای نفروتوکسیک (جنتامایسین)؛ در دوزهای بسیار بالای گیاه احتمال تشدید اثرات سمیت کلیوی می‌باشد (۹).
- ضدانعقادها، آسپیرین؛ افزایش خطر خونریزی بهدلیل وجود آسکولین و هیدروکسی کومارین در گیاه (۴). توصیه می‌شود بیمار حداقل ۷ روز قبل از جراحی مصرف گیاه را قطع نماید (۱۲).
- ضدیدایتها، انسولین؛ افزایش اثر هیپوگلیسمی (۱۱)
- داروهایی که اتصال به پروتئین بالایی دارند؛ آئسین به پروتئین‌های پلاسما اتصال یافته و ممکن است این داروها را از اتصال به پروتئین جدا سازد (۱۱).

میزان مصرف

- ۱۰۰-۱۵۰ میلی‌گرم ترکیب آئسین در روز به صورت خوراکی به صورت دوز واحد یا در دوزهای منقسم (۲ بار در روز) داده می‌شود (۴).
- تنتور: ۱-۴ میلی‌لیتر به صورت خوراکی ۳ بار در روز (۱۱)
- عصاره نخشک (۵-۱۱ وزنی/وزنی)؛ ۳۱۲/۵ میلی‌گرم ۲ بار در روز در اشکال آهسته‌رهش (حدود ۱۰۰ میلی‌گرم آئسین در روز) (۸)
- ژل موضعی؛ حاوی ۲٪ آئسین (۹)

منابع

۱. مظفریان ولی الله، فرهنگ نامهای گیاهان ایران، چاپ چهارم، فرهنگ معاصر، تهران، ۱۳۸۵، صفحه ۱۶.
۲. قهرمان احمد، کورموفیتیهاي ايران (سیستماتیک گیاهی)، چاپ دوم، مرکز نشردانشگاهی، تهران، ۱۳۷۷، جلد دوم، صفحات ۳۷۴-۳۷۶.
3. Kuhn M.A., et al. *Herbal Therapy & Supplements: a Scientific & Traditional Approach*. Lippincott. Philadelphia. 2000. pp: 192-5.
4. Fetrow C.W., et al. *Professional's Handbook of Complementary & Alternative Medicines*. 2nd ed. Springhouse Corporation. Springhouse. 2001. pp: 399-402.
5. Chevalier A., et al. *The Encyclopedia of Medicinal Plants*. 1st ed. Dorling Kindersley. New York. 1996. p: 159.
6. Sweetman S.C., et al. *Martindale: The Complete Drug Reference*. Pharmaceutical Press. London. Electronic version. 2007.
7. Kemper H., et al. *ESCOP Monographs: The Scientific Foundation for Herbal Medicinal Products*. 2nd ed. The European Scientific Cooperative on Phytotherapy. Exeter. 2003. pp: 248-56.
8. Blumenthal M., et al. *Herbal Medicine: Expanded Commission E Monographs*. 1st ed. American Botanical council. Austin. 2000. pp: 201-4.
9. WHO monographs on selected medicinal plants. World Health Organization. Geneva. 2002, vol. 2. pp: 137-48.
10. Rotblatt M., et al. *Evidence-Based Herbal Medicine*. Hanley & Belfus. Philadelphia. 2002. pp: 238-41.
11. Kelly W.J., et al. *Nursing Herbal Medicine Handbook*. Springhouse Corporation. Springhouse. 2001. pp: 230-2.
۱۲. خلیقی سیگارودی فرحناز، تقیزاده میترا، جاروندی صغیری، راهنمای تداخلات گیاهان دارویی با داروهای شیمیایی، چاپ اول، جهاددانشگاهی واحد شهید بهشتی، تهران، ۱۳۸۴، صفحه ۱۶.

Allium cepa L.

خانواده: (۱) Liliaceae

نام انگلیسی: Cepa, Onion

نام فارسی: پیاز، پیاز معمولی، پیاز باغی (۱)

ریخت‌شناسی گیاه

گیاهی چند ساله، زمانی که خرد یا له می‌شود بوی تند از آن به مشام می‌رسد. بولب‌های گیاه از نظر اندازه و شکل با توجه به کلتیوار متفاوت است، اغلب کروی بهم فشرده و دارای قطر حداقل ۲۰ سانتی‌متر و غشاهای خارجی پوشیده می‌باشند. ساقه دارای بلندی حداقل ۱۰۰ سانتی‌متر و قطر ۳۰ میلی‌متر است. برگ‌ها دارای طول حداقل ۴۰ سانتی‌متر و قطر ۲۰ میلی‌متر و معمولاً تقریباً به شکل نیم‌دایره و کمی بر روی قسمت فوقانی ساقه قرار می‌گیرند. در سال اول برگ‌های قاعده‌ای و در سال دوم این قاعده‌ای‌ها ششمین ساقه کوتاه‌تر را می‌پوشانند. گریبان اغلب سه کله‌ای، کوتاه‌تر از چتر گل می‌باشد. چتر گل به قطر ۹-۱۴ سانتی‌متر، متراکم و دارای چندین گل است. دمگل‌ها تقریباً مساوی هستند. گلپوش ستاره‌ای شکل، سفید با نوار سبزرنگ است، بخش خارجی تخم مرغی و بخش داخلی مستطیلی شکل کند یا تیز است. پرچم‌ها بیرون آمده و تخمدان متمایل به سفیدرنگ و کپسول آن بطول ۵ میلی‌متر و همچنین عدد کروموزومی $n=16$ است (۲).

محل رویش

در غرب آسیا به صورت خودرو می‌روید و به صورت تجاری در سرتاسر دنیا بخصوص نواحی آب و هوایی معتدل کاشته می‌شود (۲).

قسمت مورد استفاده

بولب تازه یا خشک شده (۵ - ۲)

نام تجاری دارو ساخته شده

در ایران فرآورده دارویی ندارد. در سایر کشورهای دنیا به صورت ترکیبی در فرآورده‌ها موجود می‌باشد (۱).

ترکیبات

Organic sulfur compounds (Thiosulfinates, Thiosulfonates, Cepaenes, S-Oxides, S,S'-Dioxides, Monosulfides, Disulfides, Trisulfides, Zwiebelanes, Cysteine sulfoxide) (۲); Essential oils; Quercetin glycosides; Diphenylamine (۳)

موارد مصرف

- درمان عفونت‌های باکتریایی مثل اسهال خونی (۲)
- درمان زخم معده، زخم، جای زخم، کلوئید، آسم (۲)
- درمان کمکی در دیابت (۲)
- درمان بی‌اشتهایی، آترواسکلروز، اختلالات گوارشی، تب و سرماخوردگی، سرفه، التهاب نایزه‌ها، افزایش فشارخون، التهاب دهان و حلق (۵)
- به عنوان مدر (۲)

موارد مصرف موردن تأیید سازمان بهداشت جهانی بر اساس داده‌های بالینی

- پیشگیری از تغییرات وابسته به پیری در رگ‌های خونی، بی‌اشتهایی (۲)

سایر موارد مصرف (در طب سنتی)

- ضدکرم، ضدعفونی کننده، درمان تب، وبا (۲)
- تقویت کننده قوای جنسی، توئینک، قاعده‌آور، درمان کبودی، گوش (۲)
- ضدنفخ، درمان زردی (۲)، سوء‌هاضمه، محرک کیسه صفرا (۳)، درد کولیک (۲)
- مهار تجمع پلاکتی (۴)، درمان هیپرکلسترولمی (۳)، افزایش فشارخون (۲)، ادم (۴)
- درمان کم‌خونی، خستگی، سرماخوردگی، التهاب، آنژین، کاهش آب بدن (۳)، خلط‌آور، درمان التهاب نایزه‌ها، گوش درد (۲)
- به صورت موضعی در طب سنتی برای گزیدگی حشرات، زخم، آفتاب سوختگی، عفونت ریشه مو، زگیل (۵)، گال، میخچه (۴)
- پیاز کباب شده به طور مستقیم بر روی تومورهای پوستی یا التهاب گوش میانی اثرات مفیدی دارد (۴).

- درمان سرفه، سیاه سرفه، آسم، آنژرین (۵)
- درمان کمکی اختلالات گوارشی همراه با نفخ، آسکاریازیس، دیابت (۵)

موارد منع مصرف

- حساسیت نسبت به گیاه (۳،۲)

احتیاطات

عمومی

- مصرف مقادیر بالای پیاز و در طولانی مدت می‌تواند با تولید هموگلوبین تداخل ایجاد نموده و منجر به لیز گلبول‌های قرمز خون گردد (۴).
- مصرف مقادیر بالای پیاز می‌تواند مشکلات معده ایجاد نماید (۵).

اثرات جانبی

- آسم، تحریک چشم همراه با ایجاد اشک (۴)، درماتیت تماسی (۴،۲)
- حالت‌های آرژیک مثل التهاب بینی و ملتحمه چشم (۵،۲)

مصرف در بارداری و شیردهی

- منع مصرف شناخته شده‌ای برای گیاه در دوران بارداری و شیردهی وجود ندارد (۴،۲).

مصرف در کودکان

- منع مصرف شناخته شده‌ای برای گیاه در کودکان وجود ندارد (۴،۲).

تداخلات دارویی

- پایین آورنده‌های چربی خون: ممکن است سطح سرمی کلسترول تغییر نماید (۳).
- خسدپلاکت‌ها: ممکن است خطر خونریزی افزایش یابد (۳).
- داروهای افزایش دهنده قند خون: ممکن است گلوکز خون تحت تأثیر قرار گیرد (۳).

میزان مصرف

الف - خوراکی

- ۵۰ گرم از بولب تازه یا ۲۰ گرم بولب خشک شده در روز (۴)
- دم کرده: ۱-۲ قاشق چای خوری در ۱۲۰ میلی لیتر آب دم می‌شود (۴).

- /فشره: یک قاشق مرباخوری شیره فشرده شده از بولب تازه ۳-۴ بار در روز (۴)
- تنتور: یک قاشق مرباخوری (۵ میلی لیتر) ۳-۴ بار در روز (۴)

ب- موضوعی

برش‌های نازک پیاز یا ضماد حاوی شیره پیاز بر روی پوست قرار داده شده و با یک پارچه پوشانیده می‌شود (۳).

منابع

۱. مظفریان ولی الله، فرهنگ نامهای گیاهان ایران، چاپ چهارم، فرهنگ معاصر، تهران، ۱۳۸۵، صفحه ۲۸.
2. *WHO monographs on selected medicinal plants*. World Health Organization. Geneva. 1999. vol. 1. pp: 5-15.
3. Kelly W.J., et al. *Nursing Herbal Medicine Handbook*. Springhouse Corporation. Springhouse. 2001. p: 327.
4. Libster M., et al. *Delmar's Integrative Herb Guide for Nurses*. Delmar, Thomson Learning. Australia. 2002. pp: 317-25.
5. Fleming T., et al. *PDR for herbal Medicines*. 1st ed. Medical Economics Company. Montvale. 1998. pp: 624-6.
6. Sweetman S.C., et al. *Martindale: The Complete Drug Reference*. Pharmaceutical Press. London. Electronic version. 2007.

Allium sativum L.

خانواده: (۱) Liliaceae

نام انگلیسی: (۱) Garlic

نام فارسی: سیر (۱)

ریخت شناسی گیاه

گیاهی چند ساله، به ارتفاع ۳۰-۶۰ سانتی متر است. دارای بولب است و زمانی که خرد یا تکه شود بوی تندی از آن به مشام می‌رسد. قسمت‌های زیرزمینی آن شامل بولب‌هایی با ریشچه‌های فیبری متعدد می‌باشد. برگ گیاه خطی، صاف و بطول ۱-۲/۵ سانتی متر عرض و ۳۰-۶۰ سانتی متر طول و دارای یک رأس نوک‌تیز می‌باشد. گل‌آذین به صورت چتری، بولب‌های کوچک تولید گل‌آذین می‌نمایند، گل‌ها از نظر تعداد متغیر و متنوع و گاهی اوقات ثابت هستند، بندرت باز و گاهی در جوانه پژمرده می‌شوند، دارای دمگل باریک و شامل گلپوش با ۶ قطعه مشخص، بطول ۴-۶ میلی متر، متمایل به صورتی و دارای بساک بیرون آمده، تخدمان زبرین سه‌خانه‌ای می‌باشد. میوه آن کپسول شکوفا و کوچک است (۲).

محل رویش

این گیاه در آسیا بصورت خودرو می‌روید، اما به صورت تجاری در بیشتر کشورها کاشته می‌شود (۲). این گیاه در کشورهای مدیترانه‌ای، اروپای جنوبی (مثل ایتالیا و اسپانیا)، خاورمیانه، آسیای صغیر و جنوبی و در ایران در اغلب نقاط کشور و بخصوص نواحی شمالی ایران می‌روید (۳).

قسمت مورد استفاده

بولب‌های تازه و خشک شده (۲، ۴، ۵)، روغن سیر (۵)

زمان برداشت قسمت مورد استفاده

زمان برداشت محصول از اوخر تیر تا مهرماه میباشد (۳).

نام تجاری دارو ساخته شده

ایران: قرص روكش دار آلیکوم، گارسین، گارلت؛ قرص آلیوم-اس؛ قطره گارلیک؛ کپسول گارلی کپ (۶)

آلمان: A Vogel Capsules a l'ail .Kwai .Strongus .Kwai .beni-cur

(۷) Kyolic .Kwai .Garlomega

ترکیبات

Sulfur compounds: Cysteine sulfoxides (Alliin), Non volatile compounds (γ -Glutamylcysteine peptides), Thiosulfinates (Allicin), Ajoenes (E-Ajoene, Z-Ajoene), Vinylidithiins, Sulfides (Diallyl disulfide, Diallyl trisulfide) (۲)

موارد مصرف

- درمان عفونت دستگاه تنفسی و ادراری، عفونت قارچی پوست و حالات روماتیسمی (۲)
- به عنوان ضدنفخ در درمان سوء هاضمه (۲)
- درمان سرماخوردگی، التهاب نایزه ها، سرفه، تب، التهاب دهان و گلو (۵)

موارد مصرف مورد تأیید سازمان بهداشت جهانی بر اساس داده های بالینی

- به عنوان درمان کمکی در درمان رژیمی هیپر لیپیدمی و پیشگیری از تغییرات عروقی آترواسکلروزیک (وابسته به سن) (۲)
- درمان افزایش فشار خون خفیف (۲)

سایر موارد مصرف (در طب سنتی)

- کاهش سطح کلسترول تام و تری گلیسرید، افزایش سطح HDL کلسترول، اثر بر تجمع پلاکتی، کاهش خطر حمله قلبی و سکته (۸)، بیماری های قلبی عروقی (۴)، درمان دیابت (۵)
- تقویت کننده قوای جنسی، آرامبخش، ضدتب، مدر، قاعده اور (۲)، تونیک، کاهش درد قاعده ای (۵)، کاهش خواب آلدگی (۴)

- خلط آور، درمان آسم و التهاب نایشهای (۲)، سیاهسرفه، التهاب گوش (۵)، درمان گلودرد (۸)، آبلهمرغان، خشونت صدا، اشکال در تنفس (۴)
- ادم، پنومونی نوزادان (ضماد سیر به صورت موضعی بر روی ستون فقرات و قفسه سینه مالیده می‌شود) (۴).
- تحریک رشد مو (۲)
- ضدانگل، ضدقارچ، ضدبیروس، ضدباکتری، ضدآمیب (۴)
- اختلالات دستگاه گوارش (۵)، دلپیچه، هموروئید (۴)، کاهش خطر سرطان بخصوص سرطان دستگاه گوارش (۸)
- درمان مینچجه، زگیل، پینه (۵)، زخم‌های پوستی (۴)
- درمان درد عضلانی، نورالژی، آرتربیت، سیاتیک (۵)
- درمان گازگرفتگی سگ و گزیدگی حشرات سمی، طاعون، جذام، زردی (۴)
- تشنج، مالیخولیا (۴)

موارد منع مصرف

- در بیمارانی که به سیر حساسیت دارند نباید مصرف شود (۴، ۲).
- در بیماران مبتلا به التهاب حاد یا مزمن معده یا دیگر قسمت‌های دستگاه گوارش منع مصرف دارد، زیرا بعضی ترکیبات سیر می‌توانند ایجاد گاستروآنتریت نمایند (۴).

احتیاطات

عمومی

- مصرف مقادیر زیاد سیر می‌تواند باعث افزایش خطرخونریزی پس از جراحی گردد (۲)، بنابراین توصیه می‌شود ۱۰-۱۴ روز قبل از جراحی مصرف آن قطع شود (۴).
- در صورت مصرف مقادیر بالای ترکیبات خالص شده سیر به طور منظم، جذب ید توسط تیروئید کاهش می‌یابد (۴).
- از آنجاییکه سیر می‌تواند کلیه‌ها را تحریک نماید، بیماران مبتلا به مشکلات کلیوی بهتر است از مصرف سیر اجتناب نمایند (۴).
- در مبتلایان به بیماری‌های شدید کبدی مصرف آن باید با احتیاط صورت گیرد (۸).
- مصرف سیر در بیماران مبتلا به دیابت، بیخوابی، پمیگوس، پیوند اعضاء، آرتربیت روماتوئید و بعد از جراحی توصیه نمی‌شود (۸).

اثرات جانبی

- بعد از استنشاق گیاه پودر شده، واکنش‌های آلرژیک مثل درماتیت تماسی و حمله آسم ممکن است بروز نماید (۲).
- مصرف بولب تازه سیر، عصاره و یا روغن آن با معده خالی می‌تواند باعث سوزش سردل، تهوع، استفراغ و اسهال گردد (۲).
- نکته دیگری که در مصرف سیر وجود دارد بُوی بُد آن است که از راه تنفس و پوست قابل استنشاق است (۲).
- سایر اثرات جانبی آن شامل سردرد، بیخوابی، خستگی، سرگیجه، تاکی‌کاردي، کاهش فشار خون وضعیتی، بُوی بد دهان، کوتاهشدن تنفس، سوختگی، گرگرفتگی صورت می‌باشد (۸).
- یک مورد هماتوم اپیدورال نخاعی خودبخودی در اثر مصرف زیاد جبهه‌های سیر گزارش شده است (۲).

صرف در بارداری و شیردهی

- مصرف گیاه در حدمقادیر غذایی آن در زنان باردار و شیرده مشکلی ایجاد نمی‌کند (۸)، اما مصرف مقادیر درمانی آن به دلیل اثرات قاعده‌آور گیاه توصیه نمی‌شود (۴).
- برخی نوزادان نسبت به بُوی گیاه در شیر مادر و انقباضات روده‌ای ناشی از ترکیبات گوگردی گیاه حساس هستند (۴).

صرف در کودکان

- مصرف خوارکی مقادیر درمانی گیاه تازه در کودکان خطرناک بوده و احتمالاً مرگ‌آور است (۴).

تداخلات دارویی

- استامینوفن و سایر داروهای متاپولیزه شده توسط آنزیم *CYP2E1*: کاهش متاپولسیم این داروها (۸)
- خدالعقادها، خدالتهاب‌های غیراستروئیدی، پروستاسایکلین: افزایش زمان خوبنیزی (۲)
- خدالدیابت‌ها: افزایش احتمال هیپوگلیسمی (۸)
- سکویناولر: کاهش سطح پلاسمایی دارو (۹)
- پایین‌آورنده‌های کلسترول: اثرات افزایشی (۱۱، ۱۰)
- خدالپرشاری‌خون‌ها: گیاه ممکن است باعث کاهش فشارخون گردد، اما احتمالاً این اثر بسیار ضعیف بوده و مشکلی در مصرف هم‌مان این داروها با گیاه ایجاد نمی‌شود (۹، ۱۱).
- ویتامین E: گیاه با مقادیر بالای ویتامین E می‌تواند تداخل ایجاد نماید (۹).

- بیهوده‌کننده‌های عمومی: افزایش INR، فعالیت ضد فاکتور فعال کننده پلاکتی، فعالیت‌های فیبرینولیتیکی (۱۱)

میزان مصرف

الف - خوراکی

- سیر تازه: ۲-۵ گرم در روز (۲)
- پودر خشک شده: ۱/۲-۰/۴ گرم در روز (۲)
- روغن: ۲-۵ میلی گرم در روز (۲)
- عصاره: ۳۰۰-۱۰۰۰ میلی گرم در روز (۲)
- دم کرده: ۴ گرم پودر سیر در ۱۵۰ میلی لیتر آب در روز (۴)
- تنفس (۱:۵) گرم در میلی لیتر: ۴ قاشق مرباخوری در دوزهای منقص (۴)
- برای پایین آوردن کلسترول: ۹۰۰ میلی گرم پودر خشک شده یا ۲-۵ میلی گرم آیسین، یا ۲-۵ گرم سیر تازه. دوز میانگین ۴ گرم سیر تازه یا ۸ میلی گرم اسانس یک بار در روز (۸)

ب - موضعی

- ضماد یا خمیر: برای درمان عفونت‌های انگلی مثل بکار بردن آن در ناحیه مقعد برای کرمک، قطعات سیر در پارچه نازک نرمی (گاز) قرار داده شده و بر روی پوست گذاشته می‌شود، امکان تحریک پوست وجود دارد (۴).

منابع

۱. مظفریان ولی الله، فرهنگ نامهای گیاهان ایران، چاپ چهارم، فرهنگ معاصر، تهران، ۱۳۸۵، صفحه ۳۰.
۲. WHO monographs on selected medicinal plants. World Health Organization. Geneva. 1999. vol. 1. pp: 16-32.
۳. صمصم شریعت هادی، پژوهش و تکثیر گیاهان دارویی، چاپ اول، انتشارات مانی، اصفهان، ۱۳۷۴، صفحه ۲۹۷.
۴. Libster M., et al. *Delmar's Integrative Herb Guide for Nurses*. Delmar, Thomson Learning, Australia. pp: 285-95.
۵. Fleming T., et al. *PDR for Herbal Medicines*. 1st ed. Medical Economics Company. Montvale. 1998. pp: 626-8.
۶. حشمتی پونه، اسدی نوqابی احمد علی، فرهنگ جامع داروهای ژئوگیوگیاها ایران، چاپ سوم، اندیشه رفیع، تهران، ۱۳۸۶، صفحات ۸۷۳-۸۹۳.
۷. Sweetman S.C., et al. *Martindale: The Complete Drug Reference*. Pharmaceutical Press. London. Electronic version. 2007.

8. Kelly W.J., et al. *Nursing Herbal Medicine Handbook*. Springhouse Corporation. Springhouse. 2001. p: 195.
9. Bratman S., Girmam A.M. *Mosby's Handbook of Herbs and Supplements and Their Therapeutic Uses*. Mosby. St. Louis. 2003. pp: 576-583.
10. Mills S., Bone K. *Principle and Practice of Phytotherapy (Modern Herbal Medicine)*. Churchill Livingstone. Edinburgh. 2000. p: 105.
11. خلیقی سیگارودی فرحتناز، تقیزاده میترا، جاروندی صغیری، راهنمای تداخلات گیاهان دارویی با داروهای شیمیابی، چاپ اول، جهاددانشگاهی واحد شهید بهشتی، تهران، ۱۳۸۴، صفحه ۱۷.

Aloe vera L.

خانواده: (۱) Liliaceae

نام انگلیسی: (۱) Medicine aloe

نام فارسی: صبرزرد طبی (۱)، صبر، شاخ بزی (۲)

ربخت‌شناسی گیاه

گیاه پایا، بوته‌هایی با بن محکم، گیاه گوشتی و آبدار، بدون ساقه، سبز مات یا سبز زیتونی، گاهی متمایل به صورتی است. ساقه دارای تیرک گل برافراشته، به ارتفاع ۹۰-۱۳۵ سانتی‌متر، غالباً ساده یا دارای شاخه‌های کم و نازک می‌باشد. برگ بن‌رسن و طوقه‌ای افراشته، واقع روی ساقه‌ای بسیار کوتاه، گوشتی، ناوданی شکل متورم با مقاطع، به طول ۳۰-۴۵ سانتی‌متر، دو ردیفی، متعدد، دارای نوک تیز، سخت و گزنده، در پایین دارای غلاف پهن همپوش، در حاشیه خاردار، با خارهای پهن نوک تیز، سبز مات، غالباً دارای لکه‌ها یا نقاط سفیدرنگ است. گل صورتی یا زرد، نارنجی، گاهی زردیمویی، مجتمع در خوش‌هایی به طول ۴۵ سانتی‌متر در انتهای تیرک گل است، جام گل لوله‌ای یا استوانه‌ای، دارای قطعات تقریباً خمیده و همقمل، پرچم‌ها همقد جام، خامه خارج شده از جام است. موسم گل اسفند و اردیبهشت ماه است (۲).

محل رویش گیاه

گیاه غیر بومی، غالباً کاشته شده در سراسر سواحل و جزایر خلیج فارس بخصوص در گورستان‌ها بر مزار مردگان می‌کارند (۲).

قسمت مورد استفاده

شیرابه تازه یا خشک شده برگ‌ها، ژل مایع حاصل از برگ‌های تازه (۳،۴).

زمان برداشت قسمت مورد استفاده

برگ‌های صبر زرد دو ترکیب دارویی متفاوت تولید می‌کند. ژل صبر زرد در مرکز برگ‌های آبدار تولید می‌شود و شیرابه زردرنگ تلخ گیاه در سلول‌های مجرای سطح داخلی غشای برگ‌ها تولید می‌شود. با برش برگ‌ها شیرابه از آن خارج می‌شود. در صورتیکه ژل گیاه از طریق فشردن برگ‌ها یا به کمک عصاره‌گیری با حلال‌ها بدست می‌آید (۵). برای تهیه شیرابه، برگ‌های بیرونی را در ماههای شهریور و یا مهر پس از چند روز بارندگی بریده و به حالت ایستاده و فشرده بهم در داخل ظرف و یا گودالی که در زمین کنده شد و کف آن بوسیله پوست بز و یا اسب مفروش گردیده قرار می‌دهند. پس از ۲۴ ساعت شیرابه حاصل را در یک ظرف مسی بر روی آتش مستقیم به مدت ۴ ساعت تبخیر می‌نمایند. تغییظ شیرابه ممکن است در هوای آزاد در آفتاب، بدون حرارت نیز صورت بگیرد (۶).

نام تجاری دارو ساخته شده

ایران: ژل ۱۵٪ آلفا هیدروکسی اسید؛ کرم تی تری اویل (۷)

فرانسه: Veraskin (۸)

ترکیبات

Latex: Hydroxyanthrone derivatives: Aloin A-emodin-anthrone 10-C-glucoside type (Aloin A & B, Hydroxyaloin, Aloinoside A & B) (۳)

Gel: Water; Polysaccharides (Pectins, Hemicellulose, Glucomannan, Acemannan, Mannose derivatives); Amino acids; Lipids; Sterols (Lupeol, Campesterol, β -sitosterol); Tannins; Enzymes (۳); Bradykininase; Magnesium lactate (۹)

موارد مصرف شیرابه مورد تایید سازمان بهداشت جهانی بر اساس داده‌های بالینی

- درمان کوتاه‌مدت بیوست گاهگاهی (۳)

سایر موارد مصرف شیرابه (در طب سنتی)

- به صورت خوراکی به عنوان مسهل قوى در درمان بیوست (در افرادی که دچار شقاق مقعد، هموروئید یا جراحی اخیر آنورکتال شده‌اند)، و نیز برای آماده‌سازی بیمار برای تست‌های تشخیصی دستگاه گوارش (۱۰)
- درمان درماتیت سبورهای، زخم معده، سل و عفونت‌های قارچی و نیز برای کاهش سطح گلوکز خون (۳)